

cens de 1359 (*CoDoACA*), potser per «loch de *Lanibya*»?

(2) Costes de *Lanies* pda. del te. de Bagà (C.A.Torras, *Berguedà*, 92). Sembla que siguin diminutius en -ICULA de LANDA, car havent-hi una altra *lo l* en el mot, la pron. *y* per *yl* té gran extensió dialectal: doncs *Llaniy(h)la*?

Un altre devia haver-hi a la Baixa Ribargorça, a l'O. del Pont de Montanyana: «dividitur inter *Montaniana* et *Montmesma*, et donat in torrente q. voc. *font Landigulas...*», perquè hi vagin a poblar els habitants de Puig *Gerone* de Monesma ['Giró'], anys 1098-1114 (Font Rius, *C. de P. I*, §43, p. 73.18). Podriem suposar un derivat (FONTE) *LAND-ICULA 'font (dins una) petita landa'.

Anant més enllà, ja és més difícil que en sigui contracció LANÍS, a la vall d'Àssua, ja en el S. XIV: «locus de *Rialp*, la Cultia de *Lanis*, Rodés ---», repetidament en el Capbreu d'Àssua de 1375 (XXXVI, 163.23, 163.3, annex II, lín. 60, 61, 173). Val a dir que també és conegut *Alanís*, cogn. d'un bisbe de la S.d'Urgell, i que hi ha en aqueixa zona tot un grup de noms pre-romans en -ÍS (*ETC I*, 176, 178, II, 31, 34).

Però aquí pot haver-hi un derivat en -ICIU: a Benasc em definien «un tros de *llanisso*» com un terreny inculte, sense valor (1955) (*DECat.* v, 943a20).

LANÓS és la vasta comarcada entorn del grandís estany de *Lanós*, al capdamunt de la Coma de *Fontviva*, unes 2 h. NE. de Portè, cap de la vall de Querol. *Pron.*: *lanós*, oït allí, 1930.

MENCIONS ANT. 1170 i 1175: «portus de *Lanos* (*Cart.* de Poblet, p. 188); 1175: *Lanos* (*RLR* XII, 123); 1178 i 1179: id. (*Alart, Priv. et Titres*, p.64); 1182: «pascuis et portibus de Peguera et de *Lanos*» (*Cart.* Poblet, 185); 1288: «stagnum *Lanos*» doc. de Porta (*InvLC*); 1298: «Locus de *Lanos* --- portus de *Lanos*» (Ponsich, *Top.*140). Des d' *ETC I*, 88, 220, he admès que ve del bc. LANDA OTZ «lande froide», ço que descriu immillorablement les condicions d'aquest paratge.

HOMÒNIM. 1) La Noux, ferme te. Cabrespine (*Lanous*, 1763) i Borde de *La Noux* S. XVIII, (Sabbarthès, *Di.Top.Aude*. 2). *Lanoux*, agre. al mun. de Fossat, Arieja (70 k. al NO. del nostre estany).

Lanui, cogn. propi de Sopeira (*Cong.Int.Ll.Cat.* 430).

Cova de *Lanús*, te. de Morella, dena de La Roca (XXVII, 170.25). Però aquest pot venir de l'àr. *al-unûz* plural de 'anz' 'cabra' (*RMa.* 414, *PALC.* 132b29).

LLANÇÀ

Poble i municipi de l'Alt Empordà, a la costa al Nordoest del Cap de Creus.

PRON MOD. *lansá*, oït per Casacuberta al Port de la Selva (c. 1920) i per J.Coromines a Llançà (XXII, 109a).

Gentilici: *lansamēns*.

DOC. ANT. 974: alaudem Sancti Petri quem dicunt *Lanciano* --- in valle *Lanciani* (*MarcaH.* 903, 907); 990: villa *Lanciano* (*MarcaH.* 943); 1271: *Lanciano* (Monsalvatje XII, 222); 1316 i 1362: id. (*Alsius*).

ETIM. D'un nom d'un predi romà, derivat en -ANUM, del NP LANCIUS (Schulze, 179) cf. Meyer-Lübke, *BDC* XI, 29; Aebischer, *Top.*, 100). J.F.C.

-LLANÇADA, Puig- i altres derivats de *llançaren* l'ús pastoral.

El Puigllançada, muntanya de 2406 m. alt., del Pirineu axial, al Berguedà. Forma part de la carena que enllaça el Moixeró amb la collada de Toses.

Les Llançades, partida del terme de Llar (Conflent) (NL recollit per JCoromines el 8-VIII-1959, cf. Brousse, *Cerdagne*, 89); és on hi hagué una batalla el 1793 entre l'exèrcit republicà francès i l'espanyol.

Els Llançats, partida antiga del terme de Salamó (Baix Penedès): *ipsos Lanciatos* (principis del s. XI, *Ll.Blanc de Santes Creus*, n. 8; Gallofrè, *Salomó*, pàg. 30).

Llançados i toll de Llançado, partides del terme de Ribera de Cardós (XXI, 183, 184) amb ~o del pre-català pallarès.

Coma i Serrat Llancer, llocs antics del terme de Prats de Molló (Vallespir), documentats l'any 1314 (*RLR* xxx, 257 i 263), 1643, llavors junt amb un Serrat de *Llancerell* contigu (*Llibre Roig* de Prats de Molló fº 800 i 81r) coll de muntanya i mas en el terme de Corsaví (vessant SE. del Canigó). Ponsich (*Top.* 178) el troba en docs. de 1031, 1090 «*ipso Lancer*», i *coll Lancer* en molts docs. des de 1603, deformat en *Mas de les Lances* 1505 i 1773.

Llancers, partida antiga del terme de Coll de Nargó, documentada l'any 1054: *Lansers* (*BABL* VIII, 431) i l'any 1094: *Lanseros* (*Cart.* Tavèrnoles, pàg. 107.23).

Coll de Llancers, partida del terme de L'Esquirol (Osona), en la carena que separa vessants d'Osona i de la Garrotxa, entre Cabrera i el Coll de Bracons (XIII, 24).

Barranc de Llancés, partida del terme d'Altea (Marina Val.) XXXV, 151.13).

Camí dels Llancers, en el terme de Taüll, Boí (Vall de Boí, per on En Cor. veia el pastor llançar